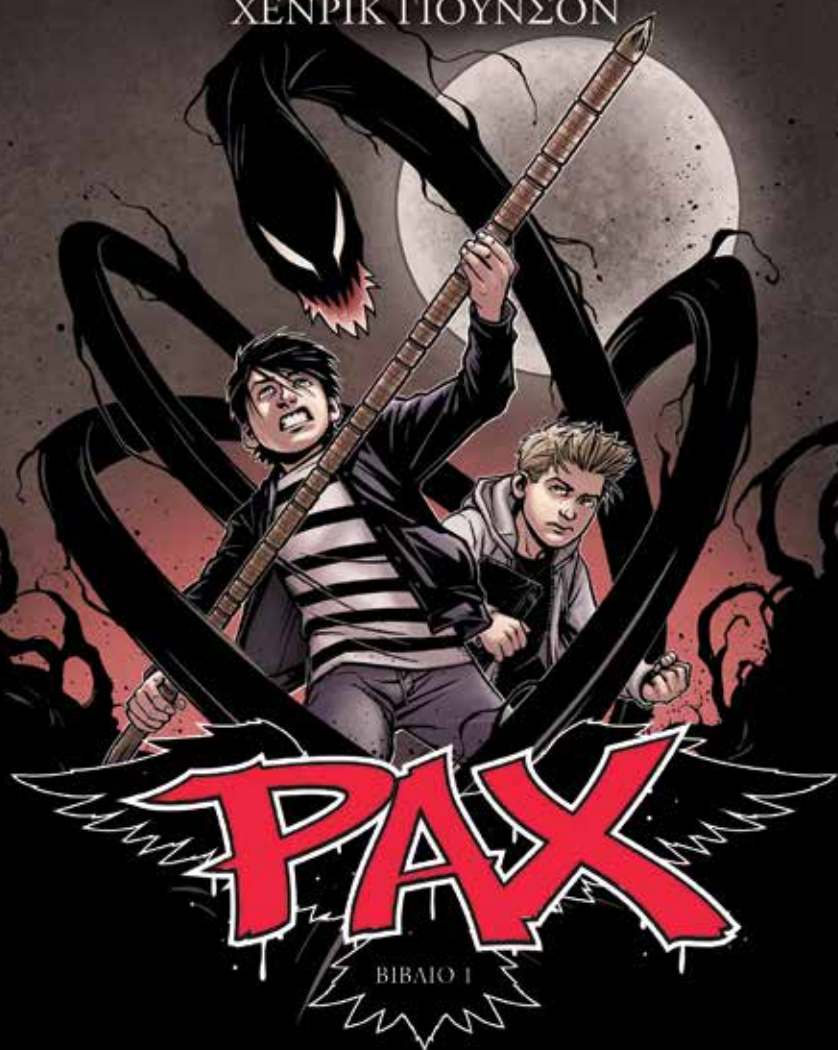

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

ΡΑΧ
ΒΙΒΛΙΟ 1
Η ΚΑΤΑΡΑ

Аарик

Бижко

Еотривт

Майквар

Νάινα

Άντερς

Σίμου

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: NIDSTÅNGEN
Από τις Εκδόσεις Bonnier Carslen, Στοκχόλμη 2014
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΡΑΧ (ΒΙΒΛΙΟ 1) – Η ΚΑΤΑΡΑ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Åsa Larsson & Ingela Korsell
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Henrik Jonsson
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2014
© Εικονογράφησης: Henrik Jonsson, 2014
Published by agreement with Ahlander Agency.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2016, 3.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-0999-3
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1000-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

Η ΚΑΤΑΡΑ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟ

ΤΟ ΓΙΟΥΡΤΧΑΓΚΕΝ

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΑΦΤΗ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΕΦΡΕΤ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΕΣΤΡΙΝΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΚΝΑΡ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ
ΤΟΥ ΓΚΡΙΠΣΧΟΛΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Πέθανε! Πεθάνεις!

«ΠΕΘΑΝΕΤΕ! ΟΛΟΙ!» στρίγκλισε το μικρό τέρας με τη στριγκιά φωνή του.

Πάνω στο πέτρινο τραπέζι της βιβλιοθήκης βρίσκεται ένα κλουβί. Μέσα στριφογυρίζει το τέρας. Στέκεται στα πίσω πόδια του σαν άνθρωπος. Βγάζει τα μακριά χέρια του από το κιγκλίδωμα και σκίζει τον αέρα με τα κίτρινα νύχια του. Το δέρμα του είναι άτριχο και γυαλιστερό, όπως το δέρμα ενός βατράχου. Το κεφάλι του είναι πλατύ. Τα μάτια του μικρά, κατάμαυρα και λαμπερά.

Η Έστριντ χτυπάει το κλουβί, το οποίο τρανιάζεται ολόκληρο.

«Εσύ να πεθάνεις, μικρό εξάμβλωμα», του λέει απειλητικά. «Μάγκναρ, τι είναι τούτο δω;»

Αυτό το τελευταίο το λέει στον αδελφό της που στέκεται πίσω της.

«Ένας δαίμονας», απαντά βλοσυρά ο Μάγκναρ. «Είδα έναν τέτοιο πριν από πολύ καιρό. Όταν ήμουν παιδί. Τον είχε πιάσει η μητέρα μας. Αυτόν εδώ τον βρήκα στο υπόγειο· προσπαθούσε να ανοίξει τη μυστική πόρτα».

Η Έστριντ σκύβει πάνω από το κλουβί για να δει λίγο καλύτερα τον δαίμονα. Είναι αρκετά σκοτεινά μέσα στη βιβλιοθήκη γιατί δεν έχει παράθυρα. Οι λάμπες πετρελαίου ρίχνουν το αδύναμο φως τους πάνω στους πέτρινους τοίχους και στις μεγάλες σειρές των παλιών βιβλίων.

Ο Μάγκναρ κοιτάζει την αδελφή του. Το πρόσωπο της Έστριντ είναι χαρακωμένο σαν τον κορμό ενός γέρικου δέντρου. Τα γκρίζα σκούρα μαλλιά της, με τις αφέλεις στο μέτωπο, είναι δεμένα κότσο ψηλά στο κεφάλι της, στερεωμένα με κοκαλάκια.

«Τι γυρεύει αυτός εδώ;» αναρωτιέται η Έστριντ.

«Πεθάνεις», στριγκλίζει ο δαίμονας. «Πέθανε! Πεθάνεις!»

«Ναι, τι συμβαίνει;» ρωτάει ο Μάγκναρ. «Ένας δαίμονας προσπαθεί να παραβιάσει τη βιβλιοθήκη. Και τώρα αυτό!»

Δείχνει με το χέρι του το ταβάνι απ' όπου έχουν φύγει κομμάτια από τον σοβά. «Η βιβλιοθήκη διαλύεται».

«Ο καιρός κυλάει και έρχεται το σκοτάδι», λέει η

Έστριντ. «Έτσι δεν έλεγε η μητέρα; “Είναι εύκολο να φυλάει κανείς τη βιβλιοθήκη, μέχρι να περάσει ο καιρός και να έρθει το σκοτάδι”».

«Έχεις δει κάτι στις μαντικές κάρτες;» τη ρωτάει ο Μάγκναρ δείχνοντας με το κεφάλι του στην άλλη άκρη του πέτρινου τραπεζιού, όπου υπάρχει ένας κύκλος από κάρτες με διάφορες φιγούρες και σύμβολα.

Η Έστριντ πηγαίνει πάνω από τις κάρτες και κάθεται σε μια από τις ξύλινες σκαλιστές καρέκλες.

«Βλέπω... Μπορείς να κάνεις κάτι για να σιωπήσει αυτό το κτήνος;»

Ο δαίμονας αρπάζει το κιγκλίδωμα και ταρακουνάει όλο το κλουβί. Γελάει σαρκαστικά και μαστιγώνει με την ουρά του το πάτωμα του κλουβιού.

«Σιωπή», ουρλιάζει ο Μάγκναρ και χτυπάει με δύναμη το κλουβί.

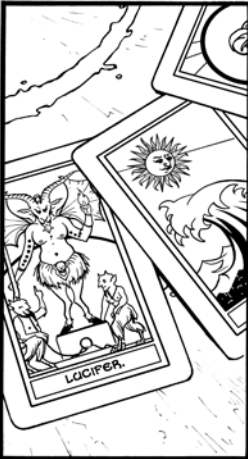
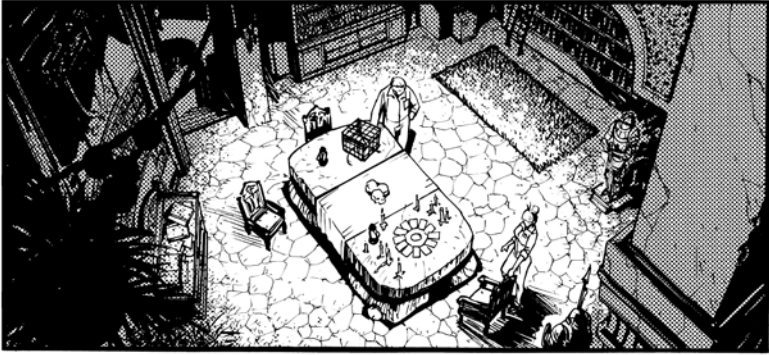
Η Έστριντ παίρνει μια βαθιά ανάσα.

«Κινδυνεύει η βιβλιοθήκη;» ρωτάει ανήσυχος ο Μάγκναρ. «Κινδυνεύουμε εμείς;»

Η Έστριντ κουνάει αργά το κεφάλι της.

«Έχω ρίξει τον κύκλο τρεις φορές. Τρεις φορές έχει κάτσει το Θαλάσσιο Κύμα πάνω στον Σατανά. Και τρεις φορές ο Χάρος, ο Θάνατος, έχει κάτσει πάνω στο Παιδί. Δεν μπορώ να το ερμηνεύσω διαφορετικά: το κακό έρχεται πάνω μας. Και αθώοι πρόκειται να πεθάνουν».

«Αφανιστούν! Αφανιστούσουν», φωνάζει ο δαίμονας. «Σκοτάδι εσάς φάει! Κιμάς γίνεστε! Χα, χα, χαααα!»

«Αν συμπεριλαμβάνονται οι γάτες, ο δαίμονας έχει ήδη σκοτώσει αθώο», λέει βλοσυρός ο Μάγκναρ. «Αυτός ήταν που ξεκοίλιασε προχτές τη γάτα του Βίγκνερ και την κρέμασε στο δέντρο στην εκκλησία».

Η Έστριντ σηκώνει το βλέμμα της από τις κάρτες. «Αλήθεια; Ο κόσμος πιστεύει ότι το έκαναν μερικοί νεαροί».

«Ο κόσμος κάνει λάθος», αποκρίνεται ο Μάγκναρ. «Ο ίδιος ο δαίμονας το παραδέχτηκε. Καυχιόταν γι' αυτό όταν τον έπιασα».

«Χι, χι, χι, γάτα», φωνάζει ο δαίμονας από το κλουβί και τρίβει τα κοφτερά του δόντια στο πάτωμα το κλουβιού, που τρίζει ολόκληρο. «Μπορούσε φωνάζει! Αυτή η γάτα! Αστείο!»

«Βρομοδαίμονες», σχολιάζει ο Μάγκναρ. «Δεν είναι να παίζει κανείς μαζί τους. Ευχαριστιούνται να σκοτώσουν μικρά ζώα, σκύλους και γάτες».

«Παιδιά», λέει ο δαίμονας και ξερογλείφεται με τη φιδίσια γλώσσα του. «Αρέσει τρώει μικρά παιδιά!»

Ο Μάγκναρ τον κοιτάζει με απέχθεια· είναι ένα αποκρουστικό πλάσμα. Χωρίς αυτιά, χωρίς μύτη, απλώς τρύπες κατευθείαν μέσα στο κεφάλι του. Και μόνο η σκέψη ότι ένα τέτοιο θα σκαρφαλώσει σ' ένα παιδικό καροτσάκι...

«Ευτυχώς που ήταν μόνο ένας και μπόρεσα να τον πιάσω. Διότι αν ήταν δύο τέτοιοι, δεν ξέρω αν θα τα κατάφερνα».

Ο δαίμονας συρίζει, απλώνει το αδύνατο χέρι του και προσπαθεί να σκίσει με τα νύχια του το χέρι του Μάγκναρ. Δεν τα καταφέρνει· περπατάει γύρω γύρω στο κλουβί, μέχρι που αυτό αναποδογυρίζει. Αρπάζει τότε την άτριχη ουρά του και αρχίζει να τη μασάει.

Ο Μάγκναρ κουνώντας το κεφάλι του πλησιάζει την Έστριντ. Το πρόσωπό της φαίνεται χλωμό στο μισοσκοτάδο. Πιθανόν να έχει φοβερό πονοκέφαλο – πάντως οι κάρτες ρουφούν όλη τη δύναμή της. Ο Μάγκναρ το ξέρει αυτό. Καμιά φορά η αδελφή του αρρωσταίνει για πολλές μέρες. Ισιώνει το κορμί της και προσποιείται ότι δε συμβαίνει τίποτε. Αλλά ο Μάγκναρ την ξέρει πολύ καλά.

«Η μητέρα συνήθιζε να λέει ότι, όταν περάσει ο καιρός, θα έρθει το σκοτάδι», σχολιάζει η Έστριντ. «Δυνάμεις που θέλουν να κυριεύσουν τη γνώση και τη δύναμη της βιβλιοθήκης. Θα έλεγα ψέματα αν ισχυριζόμουν ότι δε φοβάμαι. Η αλήθεια είναι ότι ποτέ δεν πίστευα ότι θα τελείωνε ο χρόνος όσο εμείς θα ήμασταν φύλακες της βιβλιοθήκης».

«Όταν ήσουν μικρό κορίτσι, ευχόσουν να συμβεί», απαντά ο Μάγκναρ με ένα αχνό χαμόγελο.

«Κι αυτό επειδή δεν είχα περισσότερο μυαλό από ένα σκαθάρι».

«Σκαθάρι», στριγκλίζει ο δαίμονας. «Γλυκό!»

«Μόνο δεινά βλέπεις στις κάρτες;» ψιθυρίζει με ενδιαφέρον ο Μάγκναρ.

«Όχι, όχι μόνο δεινά. Η κάρτα με το Ουράνιο Τόξο σημαίνει ελπίδα. Κι αυτό! Η κάρτα με τα Δύο Κοράκια!»

«Ναι;»

«Τα Κοράκια είναι οι βοηθοί του θεού Όντιν. Είναι έξυπνα και διψούν για μάθηση. Νομίζω πως θα μας έρθει βοήθεια. Και κοίταξε εδώ! Ο Πολεμιστής με ένα σπαθί στο κάθε χέρι».

«Τι σημαίνει αυτό;»

«Αυτοί που έρχονται είναι πολεμιστές. Έρχονται δύο ικανοί, έξυπνοι πολεμιστές που θα μας βοηθήσουν να υπερασπιστούμε τη βιβλιοθήκη».

«Ευτυχώς, λέει ο Μάγκναρ. «Κι εμείς τι θα κάνουμε; Απλώς θα περιμένουμε;»

«Ναι», απαντά η Έστριντ. «Αλλά πρώτα...»

Σπκώνεται από την καρέκλα και πηγαίνει κοντά στο κλουβί. Όταν ανοίγει το πορτάκι του κλουβιού, ο δαίμονας συρίζει απειλητικά και μπήγει τα νύχια του στα χέρια της.

«Δε θα βάλεις τα γάντια σου;» ρωτάει ανήσυχος ο Μάγκναρ, αλλά η Έστριντ έχει ήδη αρπάξει τον δαίμονα από τον λαιμό. Κοιτάζει κατευθείαν στα κατάμαυρα μάτια του. Αυτός τη φτύνει στο πρόσωπο, αλλά εκείνη τον αγνοεί.

«Ο καιρός περνάει και έρχεται το σκοτάδι», λέει. «Τώρα ξεκινάει. Και τέτοιου είδους αγριόχορτα...»

Ταρακουνάει τον δαίμονα μπρος πίσω.

«...εγώ τα ξεριζώνω».

Και στρίβει τον σβέρκο του δαίμονα. Ακούγεται ένας δυνατός και ξερός ήχος, σαν να σπάει κλαδί. Πετάει το νεκρό σώμα του δαίμονα μέσα στο κλουβί και μετά σκουπίζει τα χέρια της στην πράσινη φόρμα της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Δύο αδέρφια

«ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ να μείνουμε στο σπίτι της μαμάς; Είναι καλά τώρα».

Ο Βίγκο μαζεύει μερικές πέτρες από τον δρόμο και προσπαθεί να σημαδέψει έναν φανοστάτη. Αστοχεί και η πέτρα καταλήγει σε ένα παράθυρο.

Ο Άλρικ χτυπάει το χέρι του Βίγκο και του πέφτουν οι υπόλοιπες πέτρες. Ο Άλρικ κοιτάζει ανήσυχος προς το παράθυρο, αλλά κανείς δεν το ανοίγει για να τους βάλει τις φωνές. Προφανώς δεν είναι κανείς μέσα.

«Κόφ' το!» λέει θυμωμένα στον μικρό αδελφό του. «Πρέπει να προσέχουμε τώρα. Βάλ' το καλά στο μυαλό σου! Και, όχι, δεν μπορούμε να μείνουμε με τη μαμά. Τώρα μένουμε στο σπίτι της Λάιλα και του Άντερς. Βιάσου, θα αργήσουμε στο σχολείο».

Ο Βίγκο χαμηλώνει το βλέμμα του. Η μαμά ακουγόταν τόσο χαρούμενη στο τηλέφωνο χτες. Η ίδια είπε ότι ήταν καλύτερα. Και ότι τους είχε επιθυμήσει. Όλοι οι μεγάλοι έλεγαν πάντα ότι η μαμά τους είναι άρρωστη. Μια αρρώστια που την κάνει να πίνει και να μεθάει. Και ενίοτε να εξαφανίζεται και να τους αφήνει μόνους στο σπίτι.

«Είσαι καλά τώρα;» τη ρώτησε χτες ο Βίγκο. «Σύντομα», του απάντησε. Αλλά όταν τη ρώτησε αν μπορούσαν να γυρίσουν στο σπίτι, παρέμεινε σιωπηλή. Μετά, ζήτησε να μιλήσει με τον Άλρικ. Αυτός, όμως, αρνήθηκε. «Πες της ότι δεν είμαι εδώ», είπε μόνο. Και η μαμά προσπάθησε να ακουστεί χαρούμενη: «Πες του ότι θα έρθω στη Μαριεφρέντ στα γενέθλιά του. Έχω μια έκπληξη. Να του το πεις». Και μετά έστειλε πολλά φιλιά από το τηλέφωνο. Αυτή και ο Βίγκο χασκογέλασαν για αρκετή ώρα, μη θέλοντας ίσως να φανερώσει ο ένας στον άλλον τη θλίψη που έκρυβε μέσα του. Και ο Βίγκο της φώναξε ότι τον έκανε να ντρέπεται και προσποιόταν ότι τον έπνιξαν τα φιλιά της. Ως και κάτω στο πάτωμα έπεσε και κυλιόταν κρατώντας το τηλέφωνο κι ας μην τον έβλεπε η μαμά. Ευτυχώς που δεν τον έβλεπαν οι φίλοι του να κάνει έτσι.

Οι φίλοι – σωστά. Πρέπει να κάνει καινούργιους. Πάλι. Το πρώτο τρίμηνο βρίσκεται στα μισά του, και τα δύο αδέρφια πηγαίνουν για πρώτη φορά στο νέο σχολείο. Αυτή τη φορά θα πάνε στην τάξη Α4 και Γ6.

Στο βάθος του δρόμου μια γυναίκα περπατά προς το μέρος τους. Από το λουρί κρατάει ένα μαλλιαρό, ανοιχτόχρωμο καφέ σκυλάκι. Τώρα ο Άλρικ δε βιάζεται να πάει στο σχολείο. Σταματά και ρωτάει αν μπορεί να χαϊδέψει τον σκύλο. Έτσι κάνει πάντα· είναι τρελός με τα σκυλιά. Ο Βίγκο ξεφυσά.

«Και βέβαια μπορείς», λέει η γυναίκα. «Θα χαρεί πολύ ο Τούσε».

Ο Άλρικ κάθεται στις φτέρνες του και ο Τούσε πηδάει στην αγκαλιά του και τον γλείφει σαν τρελός στο πρόσωπο.

«Εσείς είστε τα αγόρια που μετακόμισαν στην Οικία του Ράφτη της Λάιλα και του Άντερς;»

Όλα τα σπίτια στη Μαριεφρέντ έχουν τέτοια ονόματα. Παντού κρέμονται παλιές πινακίδες με ονόματα όπως το Κτήμα του Παπουτσή, Ζυθοποιείο ή η Οικία του Μαραγκού.

«Ναι», απαντά ο Άλρικ χαμογελώντας καθώς ο σκύλος προσπαθεί να τον γλείψει στ' αυτιά. «Λέγομαι Άλρικ και αυτός είναι ο αδελφός μου ο Βίγκο».

Η κυρία τούς κοιτάζει από πάνω ως κάτω. «Ναι, αν και έχετε διαφορετικό χρώμα μαλλιών, καταλαβαίνει κανείς ότι είστε αδέρφια», σχολιάζει. «Έχετε το ίδιο σχήμα ματιών. Και φοράτε ίδια περιδέραια. Πολύ όμορφα!»

«Ευχαριστούμε!» λέει ο Άλρικ ενώ χαϊδεύει τον σκύλο.

•1• ΡΑΧ

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Στην πόλη Μαριεφρέντ αρχίζουν να συμβαίνουν παράξενα πράγματα. Σκοτεινές δυνάμεις προσπαθούν να πάρουν τον έλεγχο. Άγνωστο πώς, τα αδέρφια Βίγκο και Άλρικ έχουν επιλεγεί για να προστατέψουν τη μυστική βιβλιοθήκη. Οι ηλικιωμένοι φύλακες, κάτω από το σπίτι των οποίων βρίσκεται η βιβλιοθήκη, υποβάλλουν τα αδέρφια σε μια δοκιμασία, θεωρώντας πως είναι πολύ μικρά για να γίνουν φύλακες. Σύντομα, όμως, η κατάσταση γίνεται πολύ επικίνδυνη, και ο Άλρικ και ο Βίγκο πρέπει να φανούν πολύ γενναίοι και έξυπνοι για να μη χάσουν τη ζωή τους.

ΨΥΧΟΓΙΟΣ Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-0999-3

9 786180 109993

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜ.: 15743